Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2026)0067

Fiskeriforvaltningstilgange til at sikre truede arter, bekæmpe invasive arter og fremme lokale økonomier

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2026 om fiskeriforvaltningstilgange til at sikre truede arter, bekæmpe invasive arter og fremme lokale økonomier (2025/2011(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 43,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF[1] (forordningen om den fælles fiskeripolitik),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22. oktober 2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter[2] (IAS-forordningen),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1007/2009 af 16. september 2009 om handel med sælprodukter[3],

– der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF)

---

1 EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.
2 EUT L 317 af 4.11.2014, s. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/1143/oj.
3 EUT L 286 af 31.10.2009, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1007/oj.

nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006[4] (fiskerikontrolforordningen),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005[5],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2842 af 22. november 2023 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1005/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139, (EU) 2017/2403 og (EU) 2019/473 for så vidt angår fiskerikontrol[6],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1991 af 24. juni 2024 om naturgenopretning og ændring af forordning (EU) 2022/869[7],

– der henviser til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter[8] (habitatdirektivet),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger[9] (havstrategirammedirektivet),

---

4 EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj.
5 EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1241/oj.
6 EUT L, 2023/2842, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj.
7 EUT L, 2024/1991, 29.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1991/oj.
8 EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.
9 EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle[10] (fugledirektivet),

– der henviser til sin beslutning af 9. juni 2021 om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv[11],

– der henviser til sin beslutning af 11. maj 2023 om opbygning af en stærk og bæredygtig algesektor i EU[12],

– der henviser til sin beslutning af 18. januar 2024 om status for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik og fremtidige perspektiver[13],

– der henviser til De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling, særligt verdensmål 14: livet i havet, mål 15: livet på land, mål 1: afskaf fattigdom, mål 2: stop sult og mål 11: bæredygtige byer og lokalsamfund,

– der henviser til den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet,

– der henviser til den internationale konvention om kontrol og håndtering af skibes ballastvand og sedimenter;

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A10-0018/2026),

A. der henviser til, at EU længe har anerkendt vigtigheden af bæredygtigt fiskeri og økosystembaserede tilgange til fiskeriforvaltning med henblik på at bevare havets biodiversitet, herunder beskytte følsomme arter, støtte lokale økonomier samt sikre fødevaresikkerhed og bæredygtige fødevaresystemer;

B. der henviser til, at EU har gennemført flere lovgivningsmæssige rammer for genopretningen og beskyttelsen af sårbare marine arter;

C. der henviser til, at EU integrerer beskyttelse og genopretning af følsomme arter i andre retlige rammer, såsom den nyligt reviderede fiskerikontrolforordning, hvilket sikrer en samlet tilgang til

---

10 EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.
11 EUT C 67 af 8.2.2022, s. 25.
12 EUT C, C/2023/1074, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1074/oj.
13 EUT C, C/2024/5734, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5734/oj.

indsamlingen af de data, som skal anvendes i forbindelse med bevarelsen af sårbare arter;

D. der henviser til, at Den Internationale Naturværnsunion (IUCN) offentliggør rødlisten, som er en omfattende opgørelse over arters bevaringsstatus, der giver kritiske oplysninger om marine følsomme arters vanskelige situation og fremhæver den nødvendige bevaringsindsats;

E. der henviser til, at bifangsten af følsomme arter udgør en enorm trussel mod havets biodiversitet som anerkendt i internationale og regionale konventioner og i EU-lovgivningen;

F. der henviser til, at havfugle er en af indikatorerne for de marine økosystemers sundhed i betragtning af deres rolle som førende rovdyr i den marine fødekæde;

G. der henviser til, at interessenter arbejder sammen om flere projekter, hvor de forsøger at finde nye forvaltningsmetoder og nyt grej til at reducere omfanget af bifangster og utilsigtede fangster af følsomme arter under fiskeriet;

H. der henviser til, at data offentliggjort af Det Europæiske Miljøagentur i 2025[14] viste, at beskyttede havområder dækkede 13,7 % af EU's farvande;

I. der henviser til, at Kommissionens tjenesteportal "Mission Ocean and Waters"[15] rapporterer om et studie, der viser, at fiskeri i 2023 var tilladt i mere end 40 % af havbeskyttelsesområderne, begrænset i færre end 25 % og udtrykkeligt forbudt i kun 0,4 %;

J. der henviser til, at invasive ikkehjemmehørende arter er en af årsagerne til tab af biodiversitet, har negative indvirkninger på fiskeri, akvakultur og økosystemfunktioner og kan være til skade for menneskers sundhed, infrastruktur og biosikkerheden;

K. der henviser til, at akvakultur af ikkehjemmehørende arter med begrænsede kontrolforanstaltninger udgør en risiko, da arterne potentielt kan undslippe og blive invasive, hvilket udgør en trussel mod hjemmehørende vilde arter og miljøet;

L. der henviser til, at EU har vedtaget adskillige foranstaltninger til at forebygge introduktionen af invasive ikkehjemmehørende arter og til at opdage, kortlægge og håndtere spredningen heraf, navnlig forordningen om invasive ikkehjemmehørende arter, som opstiller en

---

14 Det Europæiske Miljøagentur, "Marine protected areas in Europe's seas", Det Europæiske Miljøagenturs websted, Analysis and data, "Indicators", 6. november 2025.

15 Europa-Kommissionens studie "Study on regulations in EU Marine Protected Areas: insights and implications", tjenesteportalen "Mission Ocean and Waters".

liste over arter, der er problematiske på EU-plan, og håndhæver kontrolforanstaltninger;

M. der henviser til, at invasive ikkehjemmehørende arter i overensstemmelse med forordningen om invasive ikkehjemmehørende arter er arter, hvis negative virkninger er så signifikante, at de kræver en samordnet og ensartet indsats på EU-plan, og at det derfor er forbudt at introducere, besidde, opdrætte og dyrke, transportere eller handle med dem eller frit overføre eller udsætte dem i det naturlige miljø;

N. der henviser til, at en af de kvalitative deskriptorer til bestemmelse af en god miljøtilstand som anført i havstrategirammedirektivet er, at ikkehjemmehørende arter, der introduceres ved menneskelige aktiviteter, holdes på niveauer, der ikke ændrer økosystemerne negativt;

O. der henviser til, at korrekt og rettidig dataindsamling er af stor betydning for at sikre, at invasive ikkehjemmehørende arter opdages og deres udbredelse kortlægges, samt for at fastlægge og gennemføre foranstaltninger til at imødegå udbredelsen af disse arter på den mest målrettede og effektive måde;

P. der henviser til, at forskellige aktiviteter såsom søtransport eller turisme betragtes som vigtige vektorer for spredningen af invasive ikkehjemmehørende arter, navnlig afhængigt af omfanget af afbødende foranstaltninger og den anvendte årvågenhed;

Q. der henviser til, at EU med sin biodiversitetsstrategi forpligtede sig til at forvalte etablerede invasive ikkehjemmehørende arter og reducere antallet af arter på rødlisten, som de truer, med 50 % inden 2030;

R. der henviser til, at Det europæiske Informationsnetværk om Ikkehjemmehørende Arter (EASIN) i øjeblikket overvåger 12 423 fremmede arter i forskellige miljøer, hvoraf 1 440 (11,6 %) er marine arter; der henviser til, at 53 % af Europas kyster i 2019 var under pres fra invasive ikkehjemmehørende arter med betydelige regionale forskelle – 33 % af kysterne omkring Østersøen, 100 % omkring Sortehavet, 98 % omkring Middelhavet og 25 % omkring det nordøstlige Atlanterhav;

S. der henviser til, at klimaændringer, navnlig opvarmningen af havene, og den øgede bevægelighed for varer og mennesker er vigtige vektorer for introduktionen af invasive ikkehjemmehørende arter og kan intensivere deres indvirkning på følsomme arter, økosystemer og dermed fiskeriaktiviteter;

T. der henviser til, at den voldsomme spredning af invasive ikkehjemmehørende arter forårsager betydelig skade på fiskeriet og akvakulturen, både på kort og lang sigt, herunder skader på fiskeredskaber eller havakvakulturinfrastrukturen, reducerede

fangster, en reduktion af den naturlige rekruttering og produktivitet samt forstyrrelser af økosystemer, hvilket alt sammen truer fiskersamfundenes økologiske balance og økonomiske levedygtighed;

U. der henviser til, at invasive ikkehjemmehørende arter, herunder bestande af fremmede rovdyrarter, ikke blot truer den økologiske balance, men også kystfiskerisamfundenes sociale og økonomiske levedygtighed, navnlig fiskeriet og de små og mellemstore akvakulturvirksomheder;

V. der henviser til, at en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning og til planlægning og fysisk forvaltning af akvakultur kan styrke modstandsdygtigheden inden for begge sektorer og deres tilpasningsevne, navnlig på lokalt plan;

W. der henviser til, at regionerne i EU's yderste periferi som anerkendt i artikel 349 i TEUF står over for unikke udfordringer og muligheder i forbindelse med fiskeriforvaltning, bevarelse af følsomme arter og forebyggelse af invasive arter; der henviser til, at det er af afgørende betydning at skræddersy indikatorerne til måling af balancen mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder til de lokale forhold under hensyntagen til den geografiske afsideshed, rigdommen og det unikke ved biodiversiteten, de sociale og økonomiske særegenheder og den kritiske rolle, som den lokale fiskerisektor spiller med hensyn til at sikre fødevaresikkerheden og økonomien i disse regioner;

X. der henviser til, at bekæmpelsen af invasive ikkehjemmehørende arter også kræver en stærk international indsats; der henviser til, at konventionen om den biologiske mangfoldighed anerkender invasive ikkehjemmehørende arter som et tværgående spørgsmål, og at den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet har til formål at reducere introduktionen og etableringen af invasive ikkehjemmehørende arter med mindst 50 % inden 2030;

Y. der henviser til, at miljøbeskyttelsesindsatsen skal ledsages af foranstaltninger, der styrker den europæiske fiskerflådes konkurrenceevne og sikrer sektorens økonomiske levedygtighed og generationsskifte i kystsamfundene;

Z. der henviser til, at spredningen af invasive arter og en stigning i bestanden af rovdyr i nogle regioner har indvirkning på økosystemet og på fiskeri- og akvakultursektoren, og at kystfiskeri af mindre omfang er særligt sårbart;

AA. der henviser til, at 94 % af alle respondenter under en offentlig høring arrangeret af Kommissionen anførte, at de var imod eller stærkt imod, at sælprodukter bringes i omsætning, og afviste det som en fiskeriforvaltningsforanstaltning; der henviser til, at 89 % af

respondenterne anførte, at jagt på sæler giver anledning til betydelige moralske bekymringer[16];

AB. der henviser til, at Eurostat fører en omfattende database over fiskerifangster på lang sigt, som giver værdifuld indsigt, der kan danne grundlag for udviklingen af effektive fiskeriforvaltningsstrategier og vurderingen af følsomme arter og bidrage til systemer for tidlig varsling af fremmede arter;

AC. der henviser til, at instrumenter såsom andre effektive områdebaserede bevaringsforanstaltninger (OECM'er) også kan bidrage til bevarelses- og forvaltningsindsatsen;

AD. der henviser til, at der ikke findes nogen direkte EU-standarder for ballastvand; der henviser til, at reglerne om forebyggelse og forvaltning af introduktionen og spredningen af invasive ikkehjemmehørende arter anerkender den internationale konvention om kontrol og forvaltning af skibes ballastvand og sedimenter som én af de mulige foranstaltninger til forvaltning af invasive arter, der giver anledning til bekymring;

Følsomme arter: indikatorer for havets modstandsdygtighed

1. understreger vigtigheden af at sikre sunde marine økosystemer, levesteder og arter i EU;

2. fremhæver den unikke rolle, som følsomme arter spiller i marine økosystemer, og de miljømæssige, økonomiske og sociale fordele, der følger af, at de forvaltes, bevares og beskyttes;

3. understreger, at mange følsomme arter er værdifulde indikatorer for de marine økosystemers sundhed, idet de giver tidlig varsling om økologiske ubalancer og bidrager til økosystemernes modstandsdygtighed, hvilket har en direkte indvirkning på fiskeriets og akvakulturens produktivitet;

4. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning sideløbende med tilgange, der fokuserer på bevarelsen af følsomme arter, samtidig med at fiskernes økonomiske og sociale velstand støttes og det sikres, at EU's mål og internationale forpligtelser vedrørende beskyttede havområder og områder af stor betydning for biodiversiteten opfyldes;

---

16 Europa-Kommissionen: "Trade in seal products – fitness check of EU rules" (Handel med sælprodukter – kvalitetskontrol af EU-reglerne), Europa-Kommissionens websted.

5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at ændringer i økosystemer som følge af klimaændringer konsekvent afspejles i miljøvurderinger og fiskeriforvaltning;

6. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at reducere og, hvor det er muligt, forhindre utilsigtede fangster af følsomme marine arter i henhold til artikel 3 i forordning (EU) 2019/1241 med henblik på at sikre, at sådanne fangster ikke udgør en trussel mod disse arters bevaringsstatus;

7. understreger, at levestederne i løbet af de seneste årtier har ændret sig, hvilket har ført til, at nogle arter er forsvundet, samtidig med at der er kommet nye arter til; understreger i den forbindelse nødvendigheden af at øge borgernes, og navnlig fiskernes og lystfiskernes, bevidsthed om vigtigheden af dataindsamling og behovet for tilpasningsdygtig forvaltning;

8. understreger vigtigheden af videnskabeligt baserede forvaltningsplaner for beskyttede havområder, herunder deres miljømæssige, sociale og økonomiske dimensioner og resultater, for at sikre, at bevaringsforanstaltningerne er målrettede, effektive og tilpasset økosystemspecifikke behov, og at deres gennemførelse er effektiv; fremhæver EU's mål om at beskytte 30 % af EU's have senest i 2030;

9. minder om, at fiskere skal være en integreret del af løsningen og være repræsenteret i alle rådgivende organer, og fremhæver i den forbindelse vigtigheden af at sikre repræsentation af alle fiskere, navnlig småfiskere og ikkeindustrielle fiskere; er bekymret over, at deres repræsentation ikke altid er tilstrækkeligt sikret;

10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre fuld brug af den fælles fiskeripolitiks værktøjer, navnlig tekniske foranstaltninger til at håndtere samspillet med fiskeriaktiviteter og til at øge beskyttelsen af følsomme arter, samtidig med at der sikres en retfærdig og effektiv kompensation til fiskere, der er berørt af tabet af adgang til traditionelle fiskepladser, i overensstemmelse med bestemmelserne i Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond; opfordrer Kommissionen til at sikre gennemførelse og håndhævelse af den nuværende lovgivning;

11. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre fuld brug af bestemmelserne i artikel 17 i forordningen om den fælles fiskeripolitik, når de tildeler fiskerimuligheder, med henblik på at tilskynde fiskerne til at vedtage foranstaltninger til at minimere eller eliminere bifangst af følsomme arter og med henblik på at give fiskerfartøjer incitamenter til at anvende selektive fiskeredskaber eller fangstmetoder med reduceret miljøpåvirkning, idet der lægges særlig vægt på ikkeindustrielle flåder;

12. minder om vigtigheden af de data, som indsamles under den fælles fiskeripolitik med henblik på at sikre korrekt identifikation af fiskeriets indvirkning på følsomme arter, og minder om vigtigheden af, at der indføres forbedrede overvågningssystemer i overensstemmelse med videnskabelig rådgivning og EU-retten; understreger vigtigheden af at indsamle omfattende data om artsspecifikke bifangster, som skal muliggøre iværksættelse af målrettede afbødende foranstaltninger, tjene som informationsgrundlag for tilpasningsklar forvaltning og lette vedtagelsen af afbalancerede og videnskabsbaserede foranstaltninger, der også tager hensyn til socioøkonomiske faktorer og sikrer EU's fødevaresikkerhed;

13. fremhæver, at anvendelse af en holistisk tilgang på tværs af politikområder kan bidrage til at styrke overvågningen, beskyttelsen, gendannelsen og genopretningen af følsomme arter og levesteder; understreger i den forbindelse vigtigheden af at gennemføre den nuværende lovgivning inden for alle de relevante politikområder, som rækker ud over de politikområder, der er direkte knyttet til den fælles fiskeripolitik;

14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke økosystembaserede tilgange til forvaltning af havmiljøet under hensyntagen til samspillet mellem arterne, hvor det er muligt, og under hensyntagen til ethvert pres på de marine økosystemer, herunder klimaændringer og forurening, hvad enten disse er landbaserede eller skyldes andre kilder;

15. understreger, at havområder, der beskyttes og forvaltes effektivt på grundlag af den bedste tilgængelige videnskab – afhængigt af deres bevaringsmål – bidrager til at minimere utilsigtede fangster af følsomme arter, beskytte fiskegydeområder, opvækstområder og ungfisk samt mindsker indvirkningen på følsomme levesteder;

16. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vurdere regionale og lokale bestandstørrelser, status og tendenser for arter og de potentielle indvirkninger, som uafbalancerede bestande kan have på fiskeriet, med henblik på at sikre en økosystembaseret forvaltning af fiskeriet, herunder foranstaltninger til at beskytte følsomme arter;

17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forhøje støtten til videnskabelige programmer om følsomme arter og forvaltningstilgange som fastlagt i den relevante lovgivning; fremhæver, at følsomme arter i visse regioner såsom voksende bestande af skarver og sæler har indvirkning på fiskebestande, fiskeri- og akvakulturaktiviteter og på andre følsomme artsbestande; er af den opfattelse, at de lovgivningsmæssige rammer råder over de nødvendige redskaber til at skabe forbedringer med hensyn til den lokale status for de følsomme arter; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til blandt de foranstaltninger, der skal træffes,

at overveje alle de muligheder, der er fastsat i fugledirektivet og habitatdirektivet, for bedre at fremme aktiv og effektiv bestandsforvaltning og støtte økosystembaseret forvaltning;

18. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at EU's fiskeriforvaltningstilgange er i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik, EU's biodiversitetsstrategi for 2030 og med EU's internationale tilsagn såsom tilsagnene i den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet; understreger i den forbindelse, at der bør iværksættes tiltag til at standse tilbagegangen af sårbare arter i EU's marine økosystemer, herunder ved at gennemføre passende bevaringsforanstaltninger og beskytte kritiske levesteder;

19. opfordrer Kommissionen til at iværksætte tiltag inden for rammerne af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) med henblik på at reducere og, hvor det er muligt, eliminere bifangst af følsomme arter og begrænse handel med og import af fiske- og skaldyrsprodukter samt for at styrke foranstaltningerne mod ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, herunder ved hjælp af forbedret toldkontrol og samarbejde med RFFO-partnere;

Invasive arter: trusler mod vores have og økonomi

20. understreger, at invasive ikkehjemmehørende arter truer fiskeri og akvakultur, hjemmehørende marin biodiversitet og økosystemer og dermed påvirker fiskernes og kystsamfundenes eksistensgrundlag og indkomst;

21. fremhæver det ikkeindustrielle kystfiskeris afgørende bidrag til de lokale økonomier og EU's fødevaresikkerhed og understreger, at det står over for voksende trusler fra miljømæssige stressfaktorer såsom invasive arter og klimaændringer, herunder den massive bevægelse af visse arter, som navnlig skyldes vandets opvarmning – et fænomen, der forårsager alvorlige tab, navnlig for skaldyrsopdrættere, som straffes dobbelt som følge af et fald i produktionen og en stigning i omkostningerne i forbindelse med prædation;

22. minder om, at 88 invasive ikkehjemmehørende arter, der er problematiske på EU-plan, er strengt regulerede, herunder 47 dyrearter og 41 plantearter;

23. beklager, at den nuværende liste over arter, der er problematiske på EU-plan, ikke fuldt ud anerkender truslen fra invasive ikkehjemmehørende arter mod EU's fiskeri, akvakultur og havmiljøet, idet kun to marine arter (Plotosus lineatus og Rugulopteryx okamurae) samt visse arter, der findes i brakvandsmiljøer, i øjeblikket står opført på listen; opfordrer til at

forbedre listen på grundlag af ajourført videnskabelig rådgivning og risikovurderinger;

24. påpeger nødvendigheden af at sikre passende forvaltning af arter og bemærker med bekymring den øgede forekomst af arter i visse regioner, såsom:

    a) stillehavsøsters og ikkehjemmehørende krebsearter i den sydlige del af Nordsøen, navnlig langs den nederlandske kyst

    b) den sortmundede kutling, som påvirker økosystemet og specifikt truer rejer, fladfisk og naturligt hjemmehørende kutlinger, navnlig omkring Nordsøen

    c) blå krabber, pensel-klippekrabber, dræbergoplen og den "klæbende gople" i det nordøstlige Atlanterhav

    d) dragefisk (Pterois miles), blåplettet hornfisk (Fistularia commersonii) og silver-cheeked toadfish (Lagocephalus sceleratus) omkring Grækenland og Cypern

    e) vandremusling (Dreissena polymorpha), der blev indført i deltaområdet Ebro, og den europæiske malle (Silurus glanis) i Spanien

    f) den asiatiske alge Rugulopteryx okamurae, navnlig i det vestlige Middelhav;

25. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at etablere regionale, artsspecifikke overvågningssystemer, herunder koordinerede strategier for tidlig varsling af og reaktion på fremmede arter, der påvirker økonomisk relevante levesteder;

26. beklager manglen på specifikke overvågningsprogrammer for marine invasive ikkehjemmehørende arter og opfordrer til at indføre forbedrede overvågningsmetoder og gennemføre en harmonisering af indikatorer i hele EU samt til at øge den tekniske og finansielle støtte, navnlig til regionerne i den yderste periferi, som trænger til specifik ekstrafinansiering som følge af deres enestående biodiversitet og afsides beliggenhed;

27. henstiller til, at der etableres en metode til fastlæggelse af tærskler og værdier for alle europæiske havregioner og -subregioner, som tager hensyn til indvirkningen på fiskeri og akvakultur, mulighederne for at håndtere spredningsveje og behovet for at udøve en strengere kontrol af EU-flåder og ikke-EU-flåder med hensyn til invasive arter, til at håndhæve den internationale konvention om kontrol og behandling af skibes ballastvand og sedimenter samt til at anvende retningslinjerne for belægninger på skibsskrog;

28. fremhæver de potentielle forbindelser mellem invasive ikkehjemmehørende arter, der er indført i land- og

ferskvandsøkosystemer og i havene, og deres indvirkning på fiskeri og akvakultur; opfordrer Kommissionen til at udvikle en omfattende strategi for håndtering af dette spørgsmål;

29. understreger, at en holistisk, forebyggende og multivektorbaseret forvaltningstilgang er en absolut prioritet med hensyn til effektivt at forhindre introduktionen af marine invasive ikkehjemmehørende arter og tackle deres spredning og de grundlæggende årsager til deres udbredelse; opfordrer medlemsstaterne til at øge anvendelsen af horisontscanning og nye teknikker såsom eDNA, kunstig intelligens og automatiseret overvågning samt inddragelse af fiskere, lystfiskere, kystsamfund og borgervidenskab som et redskab og et middel til at identificere og prioritere nye invasive ikkehjemmehørende arter, der udgør en høj risiko for fiskeriet og akvakulturen; opfordrer indtrængende Kommissionen til at anvende denne integrerede tilgang i forbindelse med gennemførelsen af den europæiske havpagt for at sikre en samordnet indsats på tværs af sektorer og medlemsstater;

30. opfordrer medlemsstaterne til at styrke kommunikationen, samordningen og samarbejdet især i grænseoverskridende områder og til samtidig hurtigt at mobilisere biosikkerhedsforanstaltninger for at gennemføre hurtig opdagelse og udryddelse af marine invasive ikkehjemmehørende arter samt for at forvalte arter, der allerede er vidt udbredte; opfordrer endvidere Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne om at udvide disse foranstaltninger gennem samarbejde med ikke-EU-lande, der deler samme havområde;

31. henstiller til øget samarbejde mellem videnskabelige institutioner og EU-agenturer med henblik på at forbedre videnoverførsel og anvendt forskning om spredning, indvirkning og kontrol af invasive marine arter;

32. understreger, at Middelhavet, som i henhold til Fødevare- og Landbrugsorganisationen opvarmes 20 % hurtigere end resten af kloden, er et særligt hotspot, hvor der findes flere invasive ikkehjemmehørende arter end i noget andet hav på verdensplan, hvilket har betydelige negative konsekvenser for marine økosystemer og for fiskeri- og akvakultursektoren og derfor kræver særlig opmærksomhed; opfordrer i den forbindelse indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at afsætte yderligere ressourcer og træffe hasteforanstaltninger med henblik på at standse spredningen af disse arter i dette havområde;

33. opfordrer Kommissionen til at støtte Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) i dens initiativer vedrørende videnskabelig overvågning og pilotprojekter vedrørende håndtering af udfordringerne med invasive marine arter;

34. opfordrer Kommissionen til at stille specifikke midler til rådighed inden for rammerne af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og andre budgetprogrammer med henblik på at støtte forskning i og forebyggelse og udryddelse af invasive arter eller, hvis udryddelse ikke er mulig, forvaltning af deres spredning og genopretning efter konsekvenserne af denne spredning i samarbejde med fiskere, lokale myndigheder og videnskabelige organisationer; bekræfter atter sin overbevisning om, at en sådan finansiering bør stilles til rådighed i den næste flerårige finansielle ramme;

35. fremhæver vigtigheden af EASIN-anmeldelsessystemet, navnlig hvad angår rettidig og omfattende rapportering af nye påvisninger, udryddelsesforanstaltninger og offentlige kontrolpåvisninger; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at forbedre systemet ved at tilvejebringe yderligere oplysninger, især distributionsdata, og ved at sikre, at navnlig fiskere, akvakulturproducenter og alle andre interessenter bidrager med oplysninger;

36. minder om den internationale dimension af invasive ikkehjemmehørende arter og foreslår, at EU styrker sine foranstaltninger i den henseende ved hjælp af alle tilgængelige internationale fora og navnlig regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, konventionen om den biologiske mangfoldighed og den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet; opfordrer EU til at styrke samarbejdsbaseret vidensdeling og gensidig læringsudveksling med andre internationale organisationer og lande uden for EU;

37. understreger potentialet i samarbejde med ikke-EU-lande, der deler det samme havområde, herunder med regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, med henblik på at udveksle bedste praksis, mobilisere investeringer og fastsætte kollektive mål for håndteringen af konsekvenserne af invasive ikkehjemmehørende arter;

Kystsamfundenes muligheder og udfordringer

38. understreger, at invasive ikkehjemmehørende arter har betydelige negative indvirkninger på havets biodiversitet og økosystemer, på aktiviteter i den blå økonomi, herunder fiskeri og akvakultur, på andre økonomiske aktiviteter, der ikke er knyttet til havet, og på kystsamfundene og samfundet som helhed; finder det afgørende at overveje de bredere sociale, økonomiske og kulturelle konsekvenser af invasive ikkehjemmehørende arter ud over tabet af biodiversitet og virkningerne på økosystemerne med henblik på effektivt at forebygge nye invasive forstyrrelser og gennemføre vellykkede afbødende foranstaltninger;

39. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle en særlig indikator for følsomme og invasive arter i EU-havene, hvor lister, såsom IUCN's rødliste, medtages i Eurostats publikationer i relation til verdensmålene for bæredygtig udvikling med henblik på sikre bedre overvågning af spredningen, af bevarelsen og af de øvrige forvaltningsindsatser;

40. opfordrer Kommissionen til at integrere finansiering af forskning i invasive ikkehjemmehørende arter og miljøvenlige løsninger i fremtidige projekter med henblik på at sikre bæredygtig forvaltning og kontrol heraf;

41. understreger vigtigheden af at støtte de berørte fiskeri- og akvakulturoperatører gennem kompensationsordninger og tilpasningsmidler i overensstemmelse med de eksisterende finansielle bestemmelser, navnlig i områder, der står over for direkte økonomiske tab som følge af invasive arter; understreger nødvendigheden af at tilvejebringe målrettede finansielle og lovgivningsmæssige incitamenter til at stimulere lokale fiskere til at gennemføre målrettet fangst og fjernelse af invasive arter fra kystfarvande og indre vandveje som et middel til at mindske presset på miljøet og samtidig støtte det lokale eksistensgrundlag; understreger den mulige rolle, som forsikringsordninger kan spille med hensyn til at løse problemet, navnlig konsekvenserne for skaldyrsopdrættere, akvakulturproducenter og fiskere;

42. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at udvikle oplysningskampagner for at informere og inddrage fiskere, fiske- og skaldyrsopdrættere, interessenter i fiskerisektoren, herunder lystfiskere, og den brede offentlighed om introduktionen, opdagelsen og konsekvenserne af invasive ikkehjemmehørende arter, de miljømæssige og økonomiske indvirkninger af sådanne samt om metoder til at minimere de risici, der er forbundet med deres introduktion og spredning;

43. henstiller til, at der, hvor det er muligt, udvikles programmer rettet mod invasive arter, som har til formål at fremme populationskontrollen og indføre kompensationsmuligheder for fiskere;

44. mener, at forvaltningen af invasive ikkehjemmehørende arter kan give mulighed for yderligere midlertidige indtægter gennem anvendt innovation med henblik på at frembringe produkter med merværdi såsom biogødning og landbrugssubstrater, der støtter kontrollen med disse arter og, hvor det er muligt, deres udryddelse; opfordrer Kommissionen til at finansiere forskning og teknologioverførsel på dette område;

45. understreger, at udnyttelsen af invasive arter til konsum i de tilfælde, hvor det ikke er muligt at udrydde de invasive arter, kan

give fiskerne en yderligere midlertidig indkomst og bidrage til velstand, der gavner de lokale økonomier i EU;

46. glæder sig over den midlertidige økonomiske anvendelse af visse invasive ikkehjemmehørende arter, såsom alger, til fødevare- og nonfoodformål; påpeger, at sådanne formål ud over fødevarer til konsum eventuelt kan omfatte dyre- og fiskefoder, lægemidler, emballage, kosmetik eller biobrændstoffer;

47. gentager, at det endelige mål altid er udryddelse af invasive ikkehjemmehørende arter; understreger i den forbindelse, at økonomisk afhængighed af udnyttelsen af invasive ikkehjemmehørende arter altid bør være midlertidig eller sekundær, og at denne afhængighed ikke må tilskynde til spredning eller markedsføring af sådanne arter;

48. opfordrer til at sikre øget og målrettet finansiel støtte til at forbedre den effektive forvaltning og beskyttelse af eksistensgrundlaget i kystområder og marine økosystemer og bevarelsen af følsomme arter og til at indføre informations-, overvågnings- og varslingssystemer for invasive ikkehjemmehørende arter på regionalt, nationalt og EU-plan i betragtning af den positive indvirkning af en sådan støtte på fiskeri, biodiversitet og økosystemer;

49. fastholder, at den næste flerårige finansielle ramme skal omfatte finansiering til at styrke fiskerflådens konkurrenceevne i lyset af udfordringer som stigende omkostninger, tab af fiskepladser og konsekvenserne af invasive arter; mener, at det er en prioritet at forbedre fiskernes adgang til finansielle midler med henblik på modernisering af deres fartøjer, digitalisering af deres aktiviteter og diversificering af deres indtægtskilder;

50. minder Kommissionen om, at regionerne i den yderste periferi samt ø- og kystområderne fungerer som vigtige "safe harbours" for følsomme marine arter, samtidig med at de er meget sårbare over for invasive ikkehjemmehørende arter; opfordrer til, at vigtigheden af at beskytte disse følsomme arter og af at bekæmpe invasive ikkehjemmehørende arter i disse regioner anerkendes, navnlig gennem oprettelse af et program, der muliggør lokalt fiskeri, og som er specifikt for fjerntliggende områder og øområder; fremhæver potentialet ved bæredygtig økoturisme som et middel til at skabe diversificeringsmuligheder, samtidig med at sådanne regioners unikke biodiversitet bevares, og der skabes direkte fordele for fiskeri- og akvakultursektoren;

°

° °

51. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.